

عنوان مقاله:

نگاهی نشانه شناختی به واژه آیه در قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه نقد ادبی، دوره 3، شماره 10 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

آرزو نجفیان

حیات عامری - Tarbiyat Modares University- Center for Persain Language & Literature Researches

خلاصه مقاله:

چکیده

دانش وجوه از شاخه های علوم قرآنی است که قرآن پژوهان در تاریخ تفسیر و پژوهشهای قرآنی به آن توسل بسیار جسته اند اصطلاح وجوه به کلمات چند معنایی اطلاق می شود که در قرآن بکار رفته اند. گاه یک کلمه به بیست وجه یا بیشتر در قرآن بکار می رود، بررسی متن قرآن و تعیین مدلول برای دالهای قرآنی (واژگان قرآن) با وجود انبوهی واژگان در وجوه امری دشوار است. در این مقاله سعی شده است تا با رهیافتی نشانه شناختی وجوه متفاوت واژه «آیه» مورد بررسی قرارگیرد. واژه «آیه» در قرآن به دو مفهوم متنی (به معنی خود آیات قرآن) و فرامتنی (به معنای جهان طبیعت، نفس انسان و سرگذشت پیشینیان) به کار می رود. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که جهت تبیین وجوه متفاوت این واژه توجه دقیق به بافت متنی بلافصل و بافت متنی گسسته، ضروری به نظر می رسد؛ به این معنا که روابط همنشینی و جانشینی در یک متن به روابط همنشینی و جانشینی بلافصل محدود نمی شوند. یک آیه از یک قسمت از متن قرآن را می توان با آیه ای از جای دیگر بر روی محور جانشینی و همنشینی در ارتباط قرار داد. واژگان کلیدی: قرآن آیه نشانه شناسی دانش وجوه بافت متنی بلافصل بافت متنی گسسته

کلمات کلیدی:

Quran, Aye, Semiologh, Vojuh, قرآن- آیه- نشانه شناسی- وجوه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1837433>

